

[H. O. Hansen.]

ningen af sidste Rigsdagssamling, og under Behandlingen af den udtalte jeg paa mit Partis Vegne Ønsket om, at der blev taget større Hensyn fra den højtærede Ministers Side end i det af ham forelagte Lovforslag til det Ønske, som var fremkommet fra Kommunalbestyrelserne om at faa Kontingentbetalingen for deres Vedkommende nedsat. Under Udvalgsbehandlingen var der Villighed hos alle Udvalgsmedlemmer — ligesom den højtærede Minister gav Tanken sin Tilslutning — til at gaa med til en yderligere Nedsættelse for Kommunernes Vedkommende, men da man var saa langt henne paa Samlingen, at der ikke var den nødvendige Tid til Forberedelse af en saadan Ændring, blev vi fra alle Sider enige om at udskyde den til en Revision af Lovforslaget i indeværende Rigsdagssamling. Det er denne Ændring, der er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, og jeg er i det heldige Tilfælde at kunne takke den højtærede Minister for Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og kan tiltræde, at det gennemføres i den foreliggende Skikkelse.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg kan efter de ærede Ordføreres Udtalelser kun takke for den velvillige Modtagelse af dette Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927 om Aldersrente.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3477; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 864).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holger Larsen): Efter at Rigsdagen sidste Aar op imod Jul havde vedtaget den

aarlige Brændselslov, blev der fra Indenrigsministeriet udsendt et Cirkulære til Kommunerne. Dette Cirkulæres sidste Stykke siger følgende:

„Indenrigsministeriet finder derhos Anledning til at henlede Kommunalbestyrelsernes Opmærksomhed paa, at det fremtidig vil være formaalstjenligt i Sommerhalvaaret at udvise Økonomi med de til Raadighed til personlige Tillæg til Aldersrentenyderne staaende Beløb, for at der i Vinterhalvaaret kan være større Beløb til Raadighed til Lys og Varme til Aldersrentenyderne...“

Denne alvorlige Henstilling til Kommunerne om saa vidt muligt i Løbet af Sommeren at spare paa § 6-Beløbet, for at man, naar Vinteren kommer, kan have Penge tilovers, saaledes at man kan give de gamle Brændsel, er i allerhøjeste Grad blevet taget til Indtægt ude omkring i Kommunerne. Det er ganske naturligt, da Brændselspørgsmaalet for de gamle har en overordentlig stor Betydning. Jeg tror, at ikke mange Kommuner gerne vil staa, naar Vinteren kommer, uden at have noget til Brændsel, og det er mig ogsaa bekendt, at der i en hel Række Kommuner, navnlig store Bykommuner og store Landkommuner, er blevet sparet i Løbet af Sommeren for at faa Penge tilovers, saaledes at man ved Vinterens Begyndelse kunde give Brændselshjælp til de gamle efter § 6, 2det Stykke. Der findes dog en hel Del Bykommuner, navnlig mindre Kommuner, som ikke har været i Stand dertil, dels Kommuner, som slet ikke har givet de gamle Brændsel, men dels ogsaa Kommuner, som har givet dem et mindre Kvantum Brændsel for saa at se, hvordan Aaret vilde forløbe, om ikke Rigsdagen vilde sætte dem i Stand til at yde de gamle noget mere Brændsel. I en Del Landkommuner og navnlig i de smaa Landkommuner har det ikke været muligt at yde de gamle Brændsel, og dette hænger sammen med, at man ved Gennemførelsen af Aldersrenteloven ikke stillede By og Land lige. I Byerne kan man efter Aldersrentelovens almindelige Bestemmelser bevilge de gamle Hospitalsbehandling, give dem Medicin, Bandager, kunstige Lemmer og lignende Ydelser. I Landkommunerne er man udelukket derfra. For at bøde paa dette har man ganske